

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

Articulus II. Quæ & quot sint hierarchiæ & ordines Angelorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

§. II.

Explicatur illuminatio Angelorum.

Illuminatio species quadam locutionis est, quam dari ab Angelis superioribus versus interiores, doctrina est Doctoris Angelici hic q. 107, a. 1. accepta ex D. Dionysio l. d. Cæl. Hier. c. 3. & 7. cum quo sentiunt SS. PP. in communione, prefertim Hieron. & Ambros. affirmantes, illas voces 11. 63. *Quis est iste qui venit de Edom?* & Psl. 33. *Quis est iste Rex gloria?* esse Angelorum interiorum à superioribus Angelis de gloria Christi aicentibus instrui & illuminari desiderantur.

Congruentia rationem primò ex parte DEI dat S. D. quod DEUS iuxta ordinarium modum gubernandi non facit per se solum, quod potest medianibus causis secundis: sed ita DEUS illuminat Angelos interiores, ut tamen huius dubius id possit medianibus Angelis superioribus: ergo.

Secundò ex parte Angelii, tum quia conveniens est recto rerum ordini, ut inferiora perficiantur à superioribus, tum quia bonum est communicativum sui, ideoque Angelii perfectiores acceptas à DEO illustrationes communiant Angelis interioribus.

Fiat autem illuminatio per hoc, quod Angelus superior suam cognitionem universaliorum, quam habet de veritate revelata per inadäquatum usum sua speciei, dividat in plures conceptus inadäquatos, & proportionatos ad particularitatem specierum inferioris Angelii; ideoque divisim ad inferiorem Angelum suam cognitionem dirigit, ut cum S. D. Thomistæ communaret.

Ratio est, quod illuminatio sit quedam materialis locutio, quā cognitio una cum ob-

jecto cognito dirigitur ad intellectum alterius. Sed non potest dirigi ad intellectum Angelii inferioris sub ea perfectione, sub qua est propria Angelo superiori, cum Angelus inferior habeat species minus universales in representando, ideoque improporionatas ad illum modum cognoscendi: ergo tantum sub minori universalitate, & majori particularitate, dividendo unum conceptum in plures magis particulares; alias intellectus Angelii inferioris nihil dicere, nec perficietur à superiori.

Sed neque de omnibus his rebus sit illuminatio, de quibus est locutio. Cum enim illuminatio sit locutio per modum doctrinae & magisterii (qua de causa D. Greg. Naz. or. 2. de Theol. & S. Joan. Damal. l. 2. de fide. An-

gelos Hierarchia superioris appellant *Dolores inferiorum*) & per illam juxta D. Dionys. intel-

lectus purgetur a *nescientia*, de his solummodo veritatis datur illuminatio, que specialiter à DEO revelante dependet, ut mysteria gratiæ & futura contingentia, mutationes impe-

riorum, &c. alia enim veritates naturales à scientia Angelica perfectissime penetrantur.

Ex quo habes, tria esse, que illuminatio ad locutionem superaddit. Primum est ordo & habitudo ad primam veritatem revelantem. Alterum, modus cognoscendi perfectior in illuminante. Tertium, confortatio intellectus inferioris, non effectiva, quasi per productionem novi luminis; sed objectiva, per explicatiōrem propositionem veritatis ad captum Angelii inferioris.

Rectè proinde describes illuminationem, quod sit locutio Angelii superioris cum inferiori, quā illi manifestat veritatem tanquam à DEO acceptam & proportionatam ad captum inferioris.

ARTICULUS II.

Quae & quot sint Hierarchie & ordines Angelorum?

SUMMĀRIA.

1. Quid sit Hierarchia.
2. An una sit hominum & Angelorum?
3. Angelica Hierarchia triplex ex triplice modo illuminandi,
4. Et Divinam gubernationem recipendi.
5. Nomina & significata Ordinum supremae ac prima Hierarchie.
6. Nomina & officia ordinum secunda Hierarchia.
7. Nomina & officia ordinum tertia Hierarchia.

§. I.

Exponuntur Hierarchia.

Hierarchia significat sacrum principatum, h. e. quandam multitudinem & collectionem, sub uno principe ordinatam ad sacram operationem. Quia de causa primò non est Hierarchia inter Personas Divinas: quia licet inter illas datur ordo, non tamen datur principatus. Neque secundò Hierarchia reperitur inter bruta, vel demones, quia sunt incapaces sacrae operationis.

Porrò Hierarchia potest considerari duplicitate; vel secundum habitudinem ad principem, & caput, a quo regitur, vel secundum modum, quo à principe gubernatur. Si primò modo Hierarchiam accipias, certum est, quod unica sit Hierarchia hominum simul & Angelorum, cum omnium sit unus Princeps, DEUS optimus maximus, a quo gubernantur, atque infinitum supernaturale diriguntur. Si vero secundo modo accipias, tunc hominum Christianorum communitas distinctam constituit Hierarchiam à communitate Angelorum; quippe que sub sensibilibus signis, Sacramentis videbile & sacrificiis, gubernatur.

Angelica vero Res publica in triplicem Hierarchiam dividitur iuxta communem Theologiam doctrinam, acceptam ex D. Dionys. de Cæl.

P p a

300 Tract. III. Disputatio XXXVI. Artic. II. §. I. & II.

Cel. Hier. Ubi S. hic Pater innuit, quod hanc doctrinam à suo & Gentium Magistro D. Paullo didicerit.

Ratio congruentia est: distinctio Hierarchia desumitur ex diverso modo à DEO, cetero summo Princeps ductum & illuminationem recipiendi: sed hic est triplex. Nam primus & perfectissimus modus illuminationis est, à DEO immediate illuminari, & simul interiores illuminare. Secundus, illuminari mediate, & rursus alios illuminare. Tertius & infimus, mediate illuminari, nec alios Angelos inferiores illuminate. Primus modus primam, secundus secundam, postremus postremam Hierarchiam constituit.

4. Praterea, tres sunt modi Divinam gubernationem recipiendi, DEOque ministrandi; primus est, summo Principi assistere, qui competit Angelis supra Hierarchia, secundus, generales dispositiones Divina Providentia exequendas ordinare & intimate, quod ad secundam Hierarchiam pertinet; tertius, particularia ministeria exerci, quod est munus postrema Hierarchia.

§. II.

Ordines & Chori Angelorum.

5. Quilibet Hierarchia constat ex triplici Cho-

pellatio ex variis S. Script. locis, S. Dionysii,

aliorūmque SS. PP. doctrina desumitur. Et primae quidem Hierarchia ordines appellantur fortius ex speciali habitudine & unione ad DEUM, sive per voluntatem, sive per intellectum. Unde primus est Seraphinorum, qui sic vocantur propter excellentissimam unionem per amorem & charitatem. Secundus, Cherubinorum, qui nomen accipiunt a plenitudine scientiae. Tertium ordinem configurans Throni, sic dicti ab intima DEI immunitate, sive, quod in ipsis immediatae DEI illuminationes quiescant, & terminantur.

Keliqui Ordines nomen accipiunt ex habitudine & respectu ad creaturas in adimplenda Summi Principis DEI optimi Max. voluntatem. Et in secunda Hierarchia continentur Dominationes, quorum est, agenda aliis intimare, ordinare, ac distribuere. Virtutes, qui genitilia & mirabilia opera Divina Providentia mundi gubernationem, & regimen Ecclesie spectantia exequuntur. Potestates, qui omnem Divinam Providentia illatum servant, impedimenta removent, hostes coercent.

Tertia Hierarchia, que particulari exercitii Divinae Providentiae praesidet, dividitur in Principatus, qui curam gerunt integrorum regnum & Provinciarum. Archangeli, qui publicas personas, Reges, Pontifices custodiunt. Angelos, qui ad singulorum hominum causam sunt deputati.

ARTICULUS III.

De missione & custodia Angelorum.

SUMMARIA.

1. Fides docet Angelos mitti.
2. Superiores Angeli non mittuntur.
3. Presertim in primis 4. Choris Angelorum.
4. Si missi fiat in finem ordinarium.
5. Testimonia S. Script. objecta exponuntur.
6. Singuli homines habent suum Angelum Custodem.
7. Custodia incipit a nativitate.
8. Pestis hanc vitam cessat custodia.
9. Christus non habuit Angelum Custodem.
10. Quis effetus Angelicae custodia?
11. An quilibet hominum habeat demonem insidiantem?

§. I.

Quorum ordinum Angeli mittantur?

1. Angelos in ministerium mitti, est fide Divina certum. Constat ex illo Exod. 23. Ecce ego mittam Angelum meum, &c. & Luc. 1. missus est Gabriel Angelus, &c. Ratio S. D. q. 112. a. 1. est. ille mitti dicitur, qui aliquo modo ab aliquo procedit, ut insipiat esse, ubi prius non erat, vel ubi prius erat per alium modum. Sed Angeli hoc modo procedunt a DEO, cum enim praefideant corporali creatura, ut att. praeceps ostendit, ex imperio & ordina-

tione Divina transferuntur ab uno termino & loco in alium, cum nova praesentia, & effectu in illo.

Controversia est, an omnium ordinum Angelorum mittantur in Ministerium?

CONCLUSIO. Superiores Angelii (principum primi) quatuor Chori Angelorum) missi ad exterius ministerium mittuntur. Ita S. D. hic a. 2. & 4. D. Dionysius c. 8. Cel. Hier. & D. Greg. Hom. 34. in Evangelia dicunt: Superiora agmina usum exterioris ministerii nequaquam habent.

Et probatur ratione S. D. Ordo Divini Providentiae est, ut inferiora ordinatae administrantur per superiora, ubi specialis ratio non facit exceptionem; sed in ministeriis Angelorum nulla est specialis ratio, cur DEUS debet praeferre hunc ordinem, & per supremos Angelos gubernare haec inferiora, non mediobus inferioribus Angelis; ergo DEUS non gubernat haec inferiora per supremos Angelos non missis inferioribus: praecepit cum ministerium Incarnationis, quod est opus summum ministerii, per Archangelum fuerit executione mandatum, ut notat ex D. Greg. Doct. Angel. hic cit. a. 1. in c. Minor probatur. Ratio, cur DEUS allando pretermittat ordinem naturae, est ma-